

gerne have Lov til at sige — og jeg tror ikke, at jeg her tager fejl —, at det er min bestemte Opfattelse, at hvis vi kunde faa Forslaget vedtaget, som det forelaa i den Form, som jeg gav min Tilslutning i Statsbaneudvalget, saa vilde det, naar det havde virket nogen Tid, vise sig, at selv om man paa enkelte Poster vilde faa noget større Udgifter, vilde Resultatet dog nok blive, at den, jeg tør vel nok sige: mere systematiske Ordning af hele Forholdet vilde bringe baade Besparelser og paa visse Steder maaske ogsaa forøgede Indtægter.

Fra de Taleres Side, som har haft Ordet, har jeg slet ikke hørt Ordet Tantieme nævnt. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) har omtalt den Sag ved en tidligere Lejlighed, men i Dag hørte jeg ham ikke nævne det. Det Spørgsmaal har ogsaa været fremme i Statsbaneudvalget, men Resultatet af vor Forhandling blev, at vi gik fuldstændig bort fra det. Jeg vil dog gerne knytte et Par Ord dertil. Ved at forhandle om det Spørgsmaal kom der Forslag frem om, at der skulde stilles 30,000 Kr. til Raadighed for den højtærede Minister, idet det efter Statsbaneudvalgets Mening mulig kunde blive saaledes, at man ikke vilde kunne faa tilstrækkelige Dygtigheder til at tage de Pladser, selv om der blev givet en efter min Opfattelse meget høj Løn som den, der var foreslaaet for Generaldirektøren. Naar jeg er gaaet med til at stille en saadan Sum, 30,000 Kr., til Raadighed, saa er det i Overensstemmelse med, hvad der er sagt i det andet Ting af den tidligere Trafikminister, som havde nedsat det Statsbaneudvalg, at naar der i det hele taget var Stemning for, at de 30,000 Kr. skulde stilles til Ministerens Raadighed, saa var det under den udtrykkelige Forudsætning, at man havde et Jernbane-raad. Jeg i alt Fald vilde ellers under ingen Omstændigheder være gaaet med til at stille 30,000 Kr. og heller ikke 10,000 Kr. til Raadighed for Ministeren, som det er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg anser det for at være uheldigt, og for saa vidt er jeg fuldt ud enig med det Mindretal i Folketinget, som har taget Afstand derfra.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at min Opfattelse af Sagen er den, at nu at gaa tilbage til Enevældeherredømme uden at have et Forum ved Siden af vil jeg ikke være med til. Om det skal være Folketingets Finansudvalg, eller om det skal være et Jernbaneudvalg, bestaaende alene af Folketingsmænd, det

er ikke det afgørende for mig, men saa længe vi har et Tokammerssystem, mener jeg, det er bedst, at der vælges Repræsentanter for begge Ting.

Med de Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg har vanskeligt ved trods de Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) fremsatte, at tvivle om, at det skulde lykkes at gennemføre dette Lovforslag endnu i denne Samling til Trods for, at vi er saa langt fremme, thi det forekommer mig — og jeg tror, den Mening vil blive delt af det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat —, at denne Sag i meget høj Grad ligger i Luften som noget, der nu bør afgøres. Vi har en Tilstand, som der nu bør gøres Ende paa, og jeg haaber i Enkeltheder at kunne overbevise Udvalgets Medlemmer paa de Punkter, hvor de ikke synes at dele mine Anskuelser. Det forhindrer jo ikke en effektiv Udvalgsbehandling, saaledes som det ærede Medlem ønskede det, den kan man selvfølgelig kun imødesee med Glæde.

Naar det ærede Medlem henviste til, at Offentligheden i saa høj Grad og paa en meget uheldig Maade havde beskæftiget sig med dette Anliggende, og nævnedes, at det i høj Grad skyldtes det politiske Parti, jeg tilhører, at Offentligheden har beskæftiget sig med denne Sag, tror jeg, jeg er berettiget til at modsige det ærede Medlem derhen, at det ikke er et enkelt politisk Parti, som har givet Foranledning til, at man i saa høj Grad har beskæftiget sig med denne Sag. Jeg tror, man kan sige, at samtlige politiske Partier her i Rigsdagen har været opfyldte af kritiske Tanker om Statsbanernes Ledelse, og at det ikke skyldes noget enkelt Parti, naar disse kritiske Tanker er kommet til Frembrud. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den Kritik, som offentlig har været fremsat, paa mange Punkter har været ganske urimelig, overdreven og uholdbar, men der bliver noget tilbage, som hænger sammen med, at en af de Egenskaber, man maa kræve hos Ledelsen af en saa stor Virksomhed, er, at den formaar at gøre sig gældende overfor Offentligheden ogsaa i den Betydning, at den formaar selv at skaffe sig Respekt og Anerkendelse for sit Arbejde. Det ærede Medlem vilde for en stor Del søge Grundene til, at man ikke har kunnet finde fuld Tilfredsstillelse ved den Ledelse af